

ve Vřesníku přiznána býti rekursní legitimace jedině tehdy, kdyby z předpisu zákona mohl býti konstruován nějaký jeho nárok na to, aby úřad, dokud trvá st-lovo živnostenské oprávnění pro dotčené místnosti, neudělil pro tytéž místnosti oprávnění osobě jiné. Takový nárok nelze však z předpisů živn. řádu vyvoditi, neboť tento nikde nestanoví jako překážku pro udělení hostinské koncese tu okolnost, že ohledně těchže místností dosud trvá živnostenské oprávnění jiné osoby. Má-li dosavadní majitel hostinské koncese disposici nad místnostmi, pro něž nová koncese se udílí, pak ovšem může proti provozování živnosti v nich majitelem koncese nové brániti se prostředky, jež mu dává právní řád na poli práva soukromého, nemá-li však dispozice takové, jako je tomu v daném případě, pak může sice týmiž prostředky dispozice té se domáhati, a dosáhna jí, majiteli nové koncese provozování živnosti v dotčených místnostech znemožniti, nemůže však proti udělení koncese osobě třetí brániti se v cestě rekursní (srov. Boh. A 4341/25).

Nemá-li však st-l procesního nároku na to, aby proti udělení koncese hostinské osobě třetí stěžoval si v řádné cestě instanční, pak nemůže si ani stěžovati k nss (§ 2 zákona o ss).

Č. 12.914.

Živnostenské právo: * Za předpokladů § 40 živn. řádu je přípustno zřizovati pobočné závody též u živnosti hostinské.

(Nález z 22. května 1937 č. 12.892/37.)

V ě c: Pavel F. v Ústí n. L. proti rozh. zem. úřadu v Praze ze 4. července 1934 o zřízení pobočného závodu živnosti hostinské a výčepní.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Okr. úřad v Ústí n. L. výměrem z 22. prosince 1931 povolil st-li, aby v domě čp. 1251/6 v Ústí n. L. zřídil pobočný závod své živnosti hostinské a výčepní provozované v domě čp. 737/5.

K odvolání společenstva hostinských v Ústí n. L. žal. úřad nař. rozhodnutím výměr první stolice zrušil, ježto všeobecné předpisy živn. řádu o zřizování pobočných závodů obsažené v § 40 neplatí pro živnost hostinskou a výčepní. K tomuto právnímu názoru dospěl žal. úřad v úvaze, že podle § 19 odst. 1 živn. řádu táž osoba v téže osadě jen jednu koncesi k provozování výčepu a drobného prodeje pálených lihových nápojů a nejvýše dvě koncese k provozování ostatních oprávnění v § 16 vyjmenovaných může nabýti, pachtovati nebo jako náměstek provozovati, že však tento předpis byl by ilusorním, kdyby se na živnost hostinskou a výčepní měly vztahovati též všeobecné předpisy § 40 živn. řádu.

Proti tomu namítá stížnost, že nař. rozhodnutí spočívá na nesprávném použití zákona, že je sice správné, že živn. řád obsahuje o živnosti hostinské a výčepní určité zvláštní předpisy, že však o zřizování pobočných závodů této živnosti neobsahuje žádných zvláštních ustanovení

a že tudíž platí i tu všeobecná ustanovení § 40 živn. řádu. V tomto případě by podle stížnosti schválením zamýšlené pobočky také nebyl § 19 živn. řádu porušen, neboť st-l nemá dosud oprávnění k výčepu pálených lihových nápojů, takže nemůže tu jíti o druhé oprávnění téže osoby v téže osadě k výčepu pálených lihových nápojů, které zákon chce zameziti. Soud shledal stížnost důvodnou.

Živn. řád skutečně neobsahuje ustanovení, podle něhož by bylo vyloučeno zřizovati pobočky živnosti hostinské a výčepní. Není tedy důvodu, aby živnost hostinská a výčepní byla vyloučena z platnosti § 40 živn. řádu, jímž se stanoví, za jakých předpokladů mohou se pobočné závody zřizovati. Při živnostech koncesovaných a tedy i při živnosti hostinské a výčepní je zřízení pobočného závodu podle § 40 živn. řádu vázáno na zvláštní schválení živnostenského úřadu. Předpis § 19 odst. 1 živn. řádu, jehož se dovolává žal. úřad, má při tom význam potud, že schválení podle odst. 3 § 40 živn. řádu musí se odepříti, nemohla-li by býti podle § 19 odst. 1 udělena ani koncese. Tomu by tak bylo jen v případě, když by žádaným schválením pobočky st-l nabyl v téže osadě druhého oprávnění k výčepu nebo drobnému prodeji pálených lihových nápojů nebo třetího oprávnění k provozování ostatních v § 16 vyjmenovaných oprávnění. Že by v tomto případě nastala tato eventualita, úřad vůbec netvrdí.

Poněvadž podle toho, co uvedeno, právní názor žal. úřadu, že zřizování poboček živnosti hostinské a výčepní je vůbec nepřípustno, odporuje zákonu, musilo nař. rozhodnutí vybudované na tomto mylném právním názoru býti zrušeno pro nezákonnost.

Č. 12.915.

Ř í z e n í s p r á v n í: * Proti odepření výkonu dozorcího práva není opravného prostředku. (V nálezu nevysloveno.)

(Nález z 26. května 1937 č. 7263/35-6.)

V ě c: Firma Bergbauunternehmung Corona, společnost s r. o. v Karlových Varech (adv. Dr. Pavel Simon z Karlových Varů) proti rozh. báň. hejtmanství v Praze z 22. října 1935 (vrch. báň. rada JUDr. a Ing. Jaroslav Votruba) o omezení provozu hor.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost, pokud jím bylo odvolání st-lky odmítnuto pro nepřípustnost. V ostatním se stížnost zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: St-lka jako majitelka dolu Josef — Jan v Pile, při němž měla továrnu na výrobu montanního vosku z uhlí na dole tom těženého, uzavřela v r. 1933 s firmou »Riebeckovy závody« v Halle n. S. dvě smlouvy z 22. května a ze 6. července 1933, jejichž obsahem bylo v podstatě, že se st-lka za úplatu 1,728.000 Kč pod konvenčními pokutami a se závazkem k náhradě škody zavazuje, že až do 30. dubna 1953 ne-